

Fenstadsøkningen

Organ til fremme av det kulturelle, sosiale og aktive miljø i Fenstad.

Nr. 10
November
2002

Utgiver :
Nordby
Forsamlingshus

Redaksjonens spalte.

Vi lever og ånder fortsatt i redaksjonen. Det skyldes slettes ikke mangel på pressestøtte at vi ikke har vært på "banen" i sommer. Men rett og slett en tenkepause om hvordan vi skal klare å få til en avis framover. Vi har fått god respons på utgivelsen, men vi har det inntrykket at det i lengden blir for mye ensidig stoff fra oss i redaksjonen. Dette er vår oppfatning.

Vi ønsker flere som kan komme med innlegg. Det finnes mange i vårt miljø som "brenner" for en eller flere ting. Det kan være dagsaktuelle ting, det kan være historier, dikt og fortellinger. Eller det er noe som ligger i skuffen som du håper engang vil få se dagens lys.

Vi vil også i år komme med en juleutgave. Så har du en historie om julen eller har opplevd noe spesielt, så ta kontakt med oss. Hvis alt går etter planen, kommer vi til å starte en barneside. Og i forbindelse med

juleutgaven ønskes tegninger fra barna med julemotiver.

Lag og foreninger som ønsker info. eller julehilsener, blir det også anledning til det. Frist for innlevering til juleutgaven er torsdag 5. desember.

Dette kan leveres i Nordby hver torsdag etter kl .1800. Ring oss eller legg det i postkassen til en av oss i redaksjonen.

I redaksjonen sitter som vanlig:

Jan Lund	63 904419
Sven Dramstad	63 902301
Arvid Nordli	63 904392

D a g e n s K r o n i k k

Nok en sommer er over. En sommer på det jevne. En strålende augustmåned som vi husker.

Men det som vi kanskje aller mest husker, er "Tornadoen" som feide gjennom Åland. Uthuset i "Søtangen" fikk hard medfart. Han Rolf har levd noen år, men har nok ikke opplevd maken. Mange steder gikk busker og trær over ende. Woldsnesen fikk omtrent hele hagen rasert før han og Mona flyttet til Årnes. Trampolinen hos'a Beate Kårstad fikk en ufrivillig seilas nordover i Åland. I "Kryssset" og mange andre steder fikk kjellerene besøk av vannmassene. Sjøl om forsikringer dekker det meste av skadene, så blir det så mye ekstra på de som rammes.

Tordenværet var så voldsomt og så intenst at det ikke var et sekund mellom lynglimtene. Man føler seg hjelpelaus overfor slike natur krefter som er uvanlig på våre kanter. Man føler seg skremt og ydmyk på samme tid. Min bestemor lærte meg at når jeg så lynet på himmelen, skulle jeg telle til ti. Og klarte jeg det, var det ingen fare, for da var Tor med hammeren langt unna. Men slik vi opplevde denne gangen, var det så vidt man rakk å si en før det smalt igjen.

Strømmen var borte hos mange i flere døgn. Å ringe feilmeldinga var en artig opplevelse for mange. En hyggelig damestemme fortalte hva du skulle gjøre: "Tast 1 for hva slags feil, tast 2 for hvor feilen er, tast 3 om du vil ha strømmen tilbake, tast 4 for forbannet du er, Hvis du var så heldig å komme igjennom, fikk du beskjed om at du nå var nr. 50 i køen, men at du stadig rykket fram. Var du tålmodig, så var du kanskje nr. 25 etter en halv times venting. Hvis du hadde kjempeflaks, slik at du fikk snakke med noen og forklart at maten i fryseren ble odelagt, ja da fikk du

til svar at du skulle ta den opp og enten steke eller koke den. Hvis du hadde strøm da. Det var jo et godt gjennomtenkt forslag. Det må ligge mange timers kurs for å finne fram til slike geniale forslag. Hvilken strømlevrandør vi forholder oss til, kan til tider være uoversiktlig. Og lokalkunnskapen er så dårlig at du får spørsmål om hvor i verden ligger Fenstad. Vi er alle klar over at vi ikke får tilbake den nærhet som var når vi hadde det lokale E.verket. Men i disse tider, med den utviklingen som har skjedd, må vi kunne forlange at beredskapen er bedre. Jeg trodde ærlig talt at de som har ansvaret for nettet, hadde en viss peiling på hvor transformatorene befant seg. Fra myndighetens side blir vi oppfordret til å redusere strømforbruket. Merkelig er det da at hvis husholdningen bruker mindre, så settes strømprisene opp. Her er det snakk om å bli styrt av markedskreftene. Eller sagt på en annen måte: Den vanlige forbruker har ingen mulighet til å påvirke dette.

Lokalmiljøet er stadig i forandring. Før hadde vi fem butikker og forholde oss til i Østre Fenstad. Nå har vi bare en igjen. Den siste som stengte dora for godt, var Gunnar Meisingset. Eller "Meisingen" som ble sagt i vår dagligtale. Gunnar var en institusjon i vårt miljø. Han hadde alltid den gode gamle "kremmersjelen" i seg. Bestandig blid og forekommen overfor sine kunder, han likte sin omgang med oss, likte og prate med folk. Han hadde evnen til å smigre damene som handlet, slik at de følte seg som filmstjerner da de kom hjem. Det er så tomt og rart da du reiser forbi. Du lurar på om "Meisingen" har oppe nå. Helt siden slutten av 1940-årene har han drevet butikk i vårt nærmiljø. Nå er det slutt på butikkdriften, men du kan fortsatt møte'n på veien, like blid og snakkesalig som før, og med sitt spesielle framkomstmiddel.

Vi i Fenstadsøktningen vet vi har alle med oss når vi takker'n Gunnar for hans virke i butikken i mange år.

KAMPÅA.

GLINT FRA ÅA'S HISTORIE.

Livet langs Kampåa har vært livlig i mange hundre år. Så sent som på 1950-tallet ble den flittig brukt av befolkningen. Og husk at det i slutten av 1800 og til langt innpå 1900 bodde det flere folk i Åland enn det gjør i dag. Derfor ble åa en viktig del av det daglige liv.

Til klesvasken, og da særlig storvasken ble åa benyttet. På plasser langs hele åa var det vaskeplasser. Det var anlagt ilsteder med bryggepanner eller store jerngryter der vasken ble kokt. Deretter ble den skrubbet på vaskebrett før den ble skyllet i åa. Sommerstid foregikk nesten all storvask ved åa.

Hvis det var mye klær som skulle vaskes, ble det benyttet hest og kjerre eller folk tok trillebåra i bruk. De som hadde lang vei til åa, hadde med mat, for det kunne ta hele dagen før vasken var ferdig. Mange benyttet åa til klesvask også vinterstid. Man kan vel tenke seg hvilke påkjenninger det var for kvinnfolka da de måtte skylle vasken i ei råk i det iskalde vannet. For det var jo kvinnfolka som alltid tok klesvasken. Dette var den harde hverdag for de fleste. Et slit for å få endene til å møtes. Vi skal vel være glad for at vi i dag, med innlagt vann og automatiske vaskemaskiner, slipper dette

Jule- og Hobbymesse

I Nordby Forsamlingshus søndag 24.11.02

KL.15.00

Det blir servering av kaffe, brus og vafler, og lokale musikanter spiller julesanger for oss. Alle bidrag mottas med stor takk!

Det vil også bli salg av variert håndarbeide og det vil bli foretatt trekning fra loddøkene.

Alle er hjertelig velkomne til et hyggelig samvær.

Sangkafe

I Nordby Forsamlingshus Torsdag 28.11.02

KL.19.00

Underholdningen består av lokale krefter.

Det vil også bli salg av kaffe og vafler og det vil bli utlodning.

Hjertelig velkommen!

Med hilsen Tiltaksgruppa

Skolemusikk i Fenstad

Jerpestad og Brårud Skolekorps kan i år feire 55 års jubileum. Det var skolestyrer Harald Henanger på Jerpestad Skole som tok initiativet til å starte **Jerpestad Guttemusikkorps**. Korpset har vært i kontinuerlig drift siden oppstarten, og kan skilte med å være eldste korps i Nes. Skolestyrer Henanger tok seg av instruksjonen og "hjelpeforeningen" ved mødrene Oline Riiser, Ragna Hogsnes, Petra Kristensen, Hjordis Valstad og Gunvor Kværnhaugen ivaretok det praktiske rundt korpset. Ved første 17-mai spilling var antrekket sorte bukser, hvite skjorter og sort/hvite båtluer. Emblemene som prydet skjortene ble brodert i håndarbeidstimene på Jerpestad, og bukser og skjorter var mødrenes verk.

17-mai var naturlig nok et høydepunkt med eget korps, og det finnes også bilder av korpset fra et bryllup i 1949 og senere ved åpning av den nye fotballbanen i 1956. I denne perioden var det få skoler som hadde egne korps, og Jerpestad-musikken fikk spilleoppdrag både i Skogbygda og på Hvam. Lapskausen på Landbruksskolen smakte godt etter en lang dag med trange skoler. Noe senere ble det fast tradisjon å "vekke bygda" med hornmusikk fra lastebil, og dette kunne være en kald fornøyelse for aktorene, men det var en hyggelig start på dagen for tilhørerne. Senere kom forbud mot denslags transport, så nå foregår "vekkinga" ved en marsjrunde på hhv. Kampåfeltet og Brårudfeltet. En annen tradisjon som dessverre ble brutt i år, er at 17-mai togene fra vest og øst møtes for å gå samlet inn i kirken. Helt siden krigen har togene møttes på denne måten, og det har alltid medført spenning og nesten andektighet å runde Solhøytoppen for å se om toget fra vestsida "var i rute". Håper denne faktor tas med i vurderingen av fremtidige 17-mai opplegg i Fenstad.

De første årene var navnet Jerpestad Guttemusikkorps, og helt fram til 1956 bar de navnet med rette. De første 4 jentene kom med i korpset etter at de hadde måttet bevise sin musikalitet ved å synge solo for skolestyrer Henanger. Kjønnfordelingen har senere variert noe, på 80 tallet var det over 70% jenter, mens fordelingen idag viser en jenteandel på litt over 60%.

Ved korpsets 10-års jubileum kunne korpset fremstå med nye uniformer. Karmosinrøde, korte jakker og mørke bukser/skjørt samt de opprinnelige sorte/hvite båtluer. Det skulle gå 10 nye år for andre uniformer ble tatt i bruk. De røde jakkene var et skredderprodukt, og det ble et for stort økonomisk løft å supplere slike uniformer. Nytt antrekk ble blå blazere, hvite skjørt/grå bukser og hvite luer - et resultat av stor foreldreinnsats ved symaskinene og blazere fra Trio Sport på Årnes. I 1979 fikk korpset nye uniformer i helt ny fargekombinasjon. Franskinspirerte grønne caper over grønne bukser/skjørt og vester og med gule bluser. Igjen var det mødrenes symaskiner som hadde gått flittig. Til 17.mai 1987 kunne korpset endelig presentere sine nåværende uniformer, mellomblå med røde effekter, og skuffelsen var derfor stor når regnfrakkene måtte benyttes denne første gangen. Den som var mest stolt over uniforma denne dagen, var Arve Holmen. I alle år han hadde helse til det, var han selvskreven hjelpedirigent og maskot for korpset. Romslighet og musikkglede har også gitt korpset mye i kontakten med Torshov Skoles Musikkorps. Kontakten ble knyttet via Fenstad-gutten Bernt Arne Molstad og hans familie, og det ble det mange hyggelige felleskonserter. Torhovkorpset var selvskevne gjester ved 45 og 50 års jubileet, og vi deltok ved 25-års jubileet til Torshov i 1997.

På 70-tallet var "Nes-festivalen" det store mønstring for korpslivet i Nes. På denne tiden hadde også Oppaker og Vormsund store skolekorps, senere har de gått inn i samarbeidet om Nes Skolekorps med musikanter fra 7 skoler. Et banebrytende arrangement i samarbeidet mellom korpset og Fenstad Kirke var Willy Injers "blomstershow" 17.10.1980. Korpsets fremføring av "Edelweiss" i en vakker blomstersmykket kirke ble en stor opplevelse. Dette var vel også første gangen det ble applaudert i Fenstad Kirke, og det markerte nok vendepunktet i bruken av kirken som konsertlokale og samlingssted utover det tradisjonelle.

I 1985 endret korpset navn til **Jerpestad og Brårud Skolekorps**, etter at det hadde vært en del møtevirksomhet mellom representanter for korpset på Jerpestad og Brårud. Avtalen gikk i korte trekk ut på at Jerpestad og Brårud Skolekorps skulle ivareta skolemusikken på begge skolene, og Vestsiden Musikkorps skulle fortsette som junior/voksenkorps. Dette samarbeidet har bare gitt positive effekter, og korpset samarbeider om fellesopplegg som konfirmantspilling, deltakelse i konserter og arrangement i Kirkens regi samt musikkaféer og andre hyggekvelder. I 1995 hadde korpset en felleskonsert i Nes Kirke, og konserten ble godt bundet sammen av Alf Tande-Petersen. Innleide solister var Hilde Mehlum (sopran) og Rune Gundersen (trombone), og store og små musikere fikk store utfordringer i et variert korpsprogram. Rosende avisoppslag i etterkant gjorde sitt til at tunge øvingstimer ble glemt. Lysmessen hvor korpset og de nye konfirmantene deltar, er en høytidelig start på adventstiden og en fin tradisjon. I fjor ble det også en ny markering i Kirken på julaften, noen solister fra korpset spilte fra klokkeårnet og gjestene ankom kirken til vakre toner. I forbindelse med jubileumsåret til Fenstad Kirke, vil også korpset og solister medvirke under forskjellige arrangement.

Spennvidden i musikken gir også ungene utfordringer, for et par år siden deltok 3 solister fra korpset sammen med sognediakonen på hyggekveld i bedehuset i Skogbygda, og ved forskjellige hyggearrangement i Kirkestua har musikantene også deltatt. Flere av musikantene tilknyttet Kulturskolen har spilt for kommunestyret og ved arrangement på Årnes Gamle Skole. I regi av Kulturskolen har det blitt flere opptredener i Kulturhuset, og solister fra Jerpestad og Brårud stod for fanfaren ved åpningen av Kulturhuset. For noen år siden underholdt korpset fra VM-huset i forkant av sommerkonserten i Holmenkollen, i 1998 var det korpsstreff i Trysil med korpsmusikk i stolheisen, og året etter hadde vi egen korpskonsert fra toppen av bakkeanlegget på Lillehammer. Sommerens konsert i Bergamo i Italia i 37 graders varme, vil også gå inn i rekken av store opplevelser.

På midten av 90-tallet deltok korpset sammen med de øvrige korpset i Nes i et fellesprosjekt under ledelse av Morten Midtlien. Mange øvelser og mye terping kuliminerte i en et storkorps med nesten 130 musikanter som ga fengende rytmer under marsjen fra ungdomsskolen på Runni. Samarbeidet medføre også deltakelse i Akershusmesterskapet i 1997 hvor felleskorpset fikk en fin 2. Ærespris i 2. divisjon og mye hederlig omtale.

Vårt skolekorps er et "foreldredrevet" korps. Tilskuddet fra kommunen dekker 25% av regningen for instruksjonstimer i Kulturskolen og derved dirigentlønn, så alt som skal skaffes av instrumenter og utstyr må finansieres ved forskjellige dugnader. De siste årene har loppemarked, salg av bjerkeved og konvoluttlotteri vært den største inntektskilden. Turer og andre "sosiale" aktiviteter har blitt finansiert av foreldrene ved egne flyttedugnader og kontanttilskudd.

Gjennom tidene har et stort støtteapparat vært i sving, og det vil være feil å trekke fram enkeltpersoner når historien skal skrives. Det man med sikkerhet kan si, er at foreldregruppa rundt korpset har gjort en enorm innsats og hatt kreative evner når det gjelder inntektsbringende tiltak og har stilt velvillige opp med kjøring og tilrettelegging.

Musikkopplæring som nå tilbys, med kvalifiserte instruktører fra egne rekker og senere ved lærere tilknyttet Kulturskolen, gir musikantene en bred musikalsk plattform å bygge videre på, og det er hyggelig å konstatere at tidligere korpsmedlemmer går "musikkveien" både i videreutdanning og i andre korps. Samholdet i korpset, hvor aldersspennet er fra 9-18 år er også unikt ved at store og små kan enes om en felles interesse og tar ansvar for hverandre på turer og under spilleoppdrag.

Dirigent i jubileumsåret er Jack Gundersen og han har hatt ansvar for korpset siden høsten 94. Styret består av Bente Aarhus, Morten Sydtangen, Thore Hoem, Finn Stensrud, Wenche Breen, Liv Astrid Arntsen og Erland Skogli.

Fenstad 21.10.02 Aarhus

En kveld i Nordby.

En dag i slutten av september fikk min kjære og jeg høre at det skulle være høstfest i Nordby i oktober. Det var vår nye "bygdekjendis" Rune Rudberg som skulle spille og synge der. Vi var ikke sene om å melde oss på hos Bjørg Nordlie. Kvelden kom og vi dusjet og pyntet oss for å dra. Vi var en gjeng på 5 stykker som dro.

Bandet skulle ikke begynne å spille før klokka 21 men da skal vi hilse og si at hele dansegulvet var nesten fullt fra første dans.

Aldri har det vel vært noen som kunne spille til dans i Nordby som ham.

Nesten alle danset og festfaktoren var høy. Rudberg spilte den ene slageren etter den andre. Gemalen danset så han var helt skjorteblaut for han hadde hele fire damer han skulle passe på. Vi spurte Rudberg om han kunne ta den fine av Carlene Carter

Som vi hadde glemt tittelen på. Og den kom i reprise. Snakk om mannen som kunne underholde. Jeg har aldri vært noen Rudbergfan, men må nok revurdere min oppfatning av ham. Etter god gammeldags oppskrift var det utlodning og for å gjøre kvelden helt topp vant vi både en flaske vin og en fruktkurv. Ja det var en god gammel Nordbyfest som vi trygt kan anbefale.

VITS

En mann var blitt berømt i firmaet for at han solgte så mange bibler. Sjefen ville være med å se hvordan han gjorde. Som tenkt sågjort. De kom på en en dør hvor selgeren ringte på. Ut kom en dame og selgeren spurte: "S-s-s-skal du ha kjøpt en b-b-b-bibel, eller vil du at j-j-j-jeg sk-sk-skal lese den høyt for deg?"

"En annerledes lørdagskveld!"

Vestsiden Musikkorps

markerer seg som et "annerledes musikkorps".

Det er en hovedsak å skape

"den gode stemningen"

enten det er i festrus eller ved høytidelige anledninger!

Denne gangen har vi gleden av å starte det som
forhåpentligvis skal bli en
ny tradisjon i Fenstad:

"En annerledes lørdagskveld"

Hva er så det?

Meditasjon, passiv deltakelse og påfylling av halvtomme
batterier.

Etter dagens og ukens mas
foran adventtidens hektiske innspurt
- med levende lys – bare levende lys –
sang, musikk og dikt
innenfor rammen av
kirkens hvelv og høytidelighet
vil vi gi deg
krystaller fra sangens, musikkens og ordkunstens verden.

Hjertelig velkommen til

En annerledes lørdagskveld Lørdag 30.11. kl 22.00 – 23.00 i Fenstad kirke. Ta med familie og venner.
--